

KLANKBEELD NOORWEGEN 1964

Noorwegen. Ruig, wijds woest, maar ook lieflijk is dit langgestrekte land van Noord Europa.

Een augustus was het zover. Met 16 stamleden vertrokken we 's morgens met de Scandinavië Expres voor de tweede zomer-tocht, die ons dit maal door Denemarken, Zuid- en Midden Noorwegen zou voeren.

Via Bentheim, Osnabrück, Bremen en Hamburg bereiken we tegen de middag het landschappelijk interessante Sleeswijk Holstein.

geluidsopname

Om bij Rendsburg over het Kielerlanal te komen, is een forse stalen spoorbrug gebouwd die het reinverkeer vele meters boven de waterspiegel over de belangrijke vaarweg tussen Noord- en Oostzee voert.

Aan beide oevers leidt een spiraalvormige aardenbaan naar het vaste brugdek dat zo hoog boven 't water ligt dat het scheepsverkeer er ongehinderd doorvaart heeft.

Een treinreis maakt dikwijls dorstig; dat een goederentrein met het beroemde Deense gerstenat, de Tuborg Ø1, ons op het juiste moment een eindje tegemoet reed, deed ons bepaald goed.

Het was al donker toen wij na een reis van ruim twaalf uur in de Universiteitsstad Århus aankwamen. Vreugdevol was daar het weerzien met de stoere fietsers die tot daar de trektocht per vouwfiets, het nieuwste produkt van de Nederlandse Rijwielinindustrie, hadden afgelegd.

Gazelle's rijwiefabriek uit Dieren had ons namelijk van een viertal Kwik-Steps voorzien, die wij zouden testen, op rijcapaciteiten. De reis van 800 kilometers per fiets was tot hiertoe prima verlopen.

Door de vriendelijke bemiddeling van onze Klaus Jensen, een padvindersleider van Århus zevende padvindersgroep, werden we aan het station met z'n twintigen in een viertal taxi's gestouwd en naar een villawijk gereden, waar we met z'n allen de nacht bij een Deense familie zouden doorbrengen.

Bijzonder gastvrij werden wij daar ontvangen; iedereen voelde zich terstond op zijn gemak, vooral toen ter ere van ons spontaan in de achtertuin een kampvuur werd ontstoken.

Vooropgegaan door onze Deense gids maakten wij de volgende morgen een wandeling door de tweede stad van Denemarken, die evenals Kopenhagen gesierd wordt door tal van openbare parken en pleinen.

De stadsverfraaiing kreeg ook hier, zoals in zoveel Scandinavische steden, een prachtige vorm. Bijzondere aandacht kreeg de stijlvolle sculptuur van de stad.

Interessant is ook de bouwwijze van het stadhuis van ^ØÅrhus, waarvan U hier slechts de toren ziet.

In het Universiteitspark konden we even gezellig uitblazen, toen Klaus nog even eigen vaat moest wassen van de vorige dag.

De keukens van de studentenflats zijn ware juweeltjes, twaalf studenten, waarvan de kamers allen langs dezelfde gang liggen, kunnen er gebruik van maken.

Zes groots opgezette en ruim gebouwde flats werden in de direkte omgeving van de universiteitsgebouwen neergezet. Voor vijftig gulden per maand staan ze ter beschikking van de studenten.

Alle zorgelijke blikken van de Deense spoorwegmannen ten zpijt (dit vanwege onze omvangrijke bagage) reisden wij 's middags met de comfortabele Limfjorden Expres naar Frederikshav. De snelle dieseltreinen van duitse makelij bieden de reizigers in het binnenlandse verkeer 't zelfde comfort als de befaamde TEE-treinen die kris-kras door Centraal Europa rijden.

Automatisch open- en dichtgaande deuren, verstelbare vliegtuigfauteuils, een omroepinstallatie, radio en een voortreffelijke restauratieafdeling maakten de tocht door het afwisselende landschap van Noord Jutland tot een waar genoegen.

Voordat wij in Frederikshavn aan boord gaan van de ^ØÅlborghus, schijnt iedereen, zelfs Klaus, even radeloos te zijn, getuige dit bijzondere plaatje.

In een oude locomotievendraaischijf op Frederikshavn's winderige emplacement weten onze koks echter een gedegen warme hap te bereiden, waardoor een ieder weer bij zinnen komt. Ons wacht een prachtige boottocht over 't Skagerak en Oslofjord, naar de Noorse hoofdstad.

Speedig varen we buitengaats, waar voor elk wat wils te gnieten valt.....

In een toestand als in de morgenstemming van Per Quint, varen wij de volgende ochtend naar het oude Christiana, dat sinds een tiental jaren weer Oslo heet.

Mieters is da aanblik van de stad in de vroege ochtendnevels.

Onze eerste zorg geldt het bereiken van het reeds gereserveerde onderkomen voor de twee nachten dat wij in Oslo zijn. Per fiets, tram en zelfs te voet gaat ieder naar Disen, de hoog boven de stad gelegen nieuwe wijk van Oslo, waar wij in een boerderij van het meisjesgilde zullen verblijven.

Omringd door de goede zorgen van de gastvrouw voelen wij ons daar prima op ons gemak.

Wars van een massale sight-seeing verkent een ieder hierna, op eigen gelegenheid, of hooguit in kleine groepjes, de Noorse hoofdstad.

Het Frognerpark is echter een plek die ieder gezien moet hebben. Nergens ter wereld heeft het zijns gelijke. Financieel bekostigd door de gemeente Oslo kon de Noorse beeldhouwer Gustav Vigeland hier 30 jaren lang met hamer en beitel z'n gang gaan, en schiep zo een rijkdom van 150 beeldengroepen die het leven van de wieg tot het graf uitbeelden.

Merkwaardig is ook het stadhuis, een kolos van rode baksteen waaraan men in 1931 is begonnen, en dat eerst in 1950 gereed gekomen is. Op sfeervolle wijze heeft men voor het stadhuis niet alleen de ontwerpers maar ook de ambachtslieden, als de timmerman, demetselaar en de anderen met een monument geëerd.

De grootste wandschildering ter wereld is op een van de wanden van de grote zaal geschilderd.

Over de Bergenlijn reizen wij van Oslo verder door een mooi afwisselend landschap dat hoe meer wij tot het midden van Noorwegen doordringen steeds ruiger wordt.

In Hol verwisselen we de trein voor de bus. Een gemoedelijke chauffeur die onderweg ook postbode blijkt te zijn, zet ons na een half uurtje af bij de elektriciteitscentrale waar wij nog diezelfde middag een rondleiding zullen maken.

geluidsopname

- - - - -

Ons technisch brein, vertaalde voor ons vlotweg het technisch engels nou ja....engels van onze Noorse gastheer op voorbeeldige wijze.

geluidsopname

de geluidssterkte verder opendraaien

- - - - -

Beschermd voor de koude nachtwinden prikten wij 's avonds onze tenten in een berkebos neer.

De volgende middag verlaten wij dit mooie zijdal met dezelfde bus en zelfde chauffeur. Een treinvertraging op het gedeeltelijk enkelsporig baanvak van de Bergenlijn was ons zéér welkom.

In Myrdal onderbreken we de treinreis naar Voss om ons met de Flåmsbana een duizend meter lager naar de uitloper van de Flåmsfjord te laten rijden. Onderweg passeren wij imponerende watervallen.

Onder de indruk van de stilte en het panorama, sporen wij met de kerende trein weer terug.

Na een rustdag in en om Voss, reizen we per bus naar Gudvangen waar we de aansluitende boot naar Kaupanger rustig laten vertrekken om te kunnen genieten van het prachtige landschap.

Wassen, eten, zwemmen, schetsen en slapen zijn de eerstvolgende uren troef.

Met de namiddagboot maken we hierna een onvergetelijke tocht door het Naerö- en Sognefjord naar Kaupanger.

's-Avonds kampen wij in Sogn in het Sognedal, waar het bruist van de vele watervallen.

De hierop volgende dagen gaat elk van de drie ploegen zijns wegs. Afwisselend met de bussen van de Sogn- en Ottdalen Kommunale Billag trekken we over de Jotunheimen hoogvlakte naar Lom in Ottadalen.

Schitterend zijn vaak de vergezichten, ijzig vooral die op de Jotunheimengletschers.

Kamperen dien we zomaar ergens waar water stroomt, en als het eenmaal donker is zijn het de kampvuren die onze verblijfplaats in deze dagen markeren.

Hoe primitief men het zich ver van de bewoonde wereld ook kan maken, toch legden wij ook graag aan in de befaamde turiststasjoner, die juist in deze barre streken een trektocht aanzienlijk veraangename.

geluidsopname
geluid verder
opendraaien

- - - - -

Zelden kwamen wij in sfeervoller stamkroegen, waar alles van hout scheen te zijn gemaakt. Turtagrø Elveseter, Bøvertun en Roisheim, het zijn allemaal oorden waaraan wij de beste herinneringen bewaren.

geluidsopname

- - - - -

Lom in Ottadalen is beroemd geworden om z'n prachtige houten Stavkirke. Het interieur van dit bijna 1000 jaar oude noormannenkerkje is geweldig. In de direkte omgeving van dit gezellige plaatsje maakten wij prachtige wandelingen.

Een hierop volgende bustocht was die naar de Geiranger. Slechts een van de drie ploegen maakte deze bustocht over de Dalsnibba, een bergtop waarvan we een onvergetelijk vergezicht hadden op het Geirangerfjord.

Op het dak van deze imponerende bergwereld van Midden Noorwegen ontstonden heftige discussies over het soortelijk gewicht van enige metalen en de valsnelheid bij een vrije val van meer dan 1000 meter. Een stukje van dit lachertje kunnen wij U nog wel even laten horen:.....

geluidsopname

- - - - -

Op het daarvoor afgesproken tijdstip, vond op de camping van Geiranger de hereniging van de gehele reisploeg plaats.

Een luidruchtige beatelende oubaas heette ons vanonder zijn privé douche heel hartelijk welkom.....

Vroege ochtendnevels beletten de volgende dag het mooie uitzicht in het Geirangerfjord. Na een boottocht van twee uur bereiken we Valldal.

In de namiddag maken wij onze laatste bustocht en bereiken we na een grootse rit over de Trolstigevejen door een onbeschrijflijk woest en ruig landschap onze noordelijkste pleisterplaats op deze tocht: Åndalsnes.

Vanuit deze wat onpersoonlijke Noorse havenstad, sporen we weer terug in de richting Oslo. Het prachtige warme zomerweer doet ons besluiten om onderweg in Dombås een paar treintjes over te blijven. Zwemmen doen we daar zelfs in een van de snelstromende bergriviertjes. Met de Dovreexpressen bereiken wij nog dezelfde avond de Noorse hoofdstad.

De lange treinreis doodden we met belangwekkende interviews: luistert U maar:

eluidsopname

- - - - -

Na nog een nacht gastvrij onderdak te hebben genoten in het hoofdkwartier van de padvindstersbeweging in Disen sporen we de hieropvolgende dag in een ruk via Göteborg naar Hälsingborg, waar we met het pontveer naar Denemarken oversteken.

In de Deense hoofdstad hebben we nog een hele lange dag de gelegenheid om, erzelf op uit te trekken.

De haven, Langelinie met de wereldberoemde zeemeermin, de Gefionfontein Amalienborg, en Tivoli zijn trekpleisters waar we elkaar geregeld weet tegenkomen. Zelfs de Tivoli-guards het beroemde fanfarekorps zagen we nog optreden.

eluidsopname

- - - - -

Na vier duizend kilometers tussen de rails, sporen we met de nachttrein naar Holland terug, ieder in een eigen bed, leggen we de laatste achthonderd kilometer af, boordevol indrukken van een tweede Scandinavische verkenningsstocht die mede door de meesterlijke weersgesteldheid, opnieuw een groot succes werd.

-.-.-.-.-